ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ 1882.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐποχαί.—Πασχάλιον.—Ἐθνικαὶ ἑορταί.—Φάσεις καὶ ἐκλείψεις τῆς Σελήνης.—Ἑορτολόγιον.—Πληθυσμὸς, πολιτικὴ καὶ γεωγραφικὴ διαίρεσις τοῦ Κράτους.—Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν Νομῶν, Ἐπαρχιῶν καὶ Δήμων τοῦ Κράτους μετὰ τῶν περιφερειῶν των.—Ἐκπαίδευσις: Πανεπιστήμιον, Γυμνάσια. Ἑλληνικά, Δημοτικὰ καὶ Ἰδιωτικὰ Σχολεῖα.—Χαρτόσημον: διαβάθμισις αὐτοῦ καὶ περὶ χρήσεως δεκαλέπτου.—Δικαιοσύνη: Τὰ δικαστήρια τῆς Ἑλλάδος καὶ ὧραι ἐργάσιμοι αὐτῶν.—Πληροφορίαι διάφοροι: φορολογικαί, μουσείων, μέτρων καὶ σταθμῶν ἐγχωρίων καὶ ξένων.—Συγκοινωνία: Τηλέγραφος: Τηλεγραφικοὶ σταθμοὶ καὶ τιμολόγιον. Ταχυδρομεῖον, ἀναχωρήσεις καὶ ἀφίξεις αὐτοῦ.—Ἀτμοκίνητα: δρομολόγιον ὅλων ἀνεξαιρέτως ἐγχωρίων τε καὶ ξένων Ἑταιριῶν μετὰ πινάκων ἀναλυτικῶν τῆς ἐν ἑκάστῳ λιμένι προσεγγίσεως αὐτῶν καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν. Ἰδιαιτέρως τὸ νέον τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας καὶ τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐφαρμοσθησόμενον νεώτατον τῆς Πανελληνίου ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας τιμολόγιον αὐτῶν.—Σιδηρόδρομος: ὧραι ἀναχωρήσεως Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Λεωφορεῖα Ἀθηνῶν.—Δύω πίνακες πρὸς εὕρεσιν δεκατετραημέρων.—Πίνακες τοκοριθμῶν πρὸς εὕρεσιν τοῦ τόκου οἱουδήποτε ποσοῦ ἐπὶ οἱανδήποτε προθεσμίαν ἐπὶ 3, 3 1)2, 4, 4 1)2, 5, 5 1)2, 6, 6 1)2, 7, 7 1)2, 8, 8 1)2, 9, 9 1)2, 10, 10 1)2, 11, 11 1)2, 12 τοῖς ο)ο. Πίνακες τροπῆς φράγκων εἰς δραχμάς.—Πληροφορίαι ἐπὶ τῶν προσαρτηθεισῶν χωρῶν μετὰ γεωγραφικοῦ λιθογραφικοῦ πίνακος.—Ποιήσεις.—Ποικίλα.—Διήγημα: «Ἡ καταστροφὴ τοῦ δάσους ΜΑΣΣΑΛΧΗ» (ἐπεισόδιον τῆς ἐν Ἰνδίαις ἐπαναστάσεως).

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ

ΤΙΜΗ αὐτοῦ Λεπτὰ 50 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Δραχ. 1

Κήρυγμα. Εἰς τὸ μεσαῖον πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λάνδερερ, παραπλεύρως τῆς Ἀκαδημίας, ὅπου ὁ κ. Δ. Ζ. Σακελλάριος κατοικεῖ κηρύσσεται ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἀπὸ τὰς 9—10 π.μ. καὶ ἀπὸ τὰς 4—5 μ.μ. Τὴν δὲ Τετάρτην τὸ ἑσπέρας ἀπὸ τὰς 7—8. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα. 14

"ΕΛΛΑΣ,"

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΑΛΑΜΙΩΝ

[illegible]

Εἰδοποίησις

Εἰδοποιῶ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι τὴν προμήθειαν ἐλαίου στέατος κτλ. ἣν ἐπὶ δημοπρασίας ἀνέλαβον διὰ τὸν Β. Ναύσταθμον καὶ τὰ πολεμ. πλοῖα ἀνέθεσα πρὸς τὸν Κύριον Ἰωάννην Γ. Μπέρτον καὶ οὗτος θὰ χορηγήσῃ ἅπαντα τὰ εἴδη ταῦτα κατὰ τὸ ἔτος 1882,

Πειραιεὺς 19 Δεκεμβρίου 1881

Ὁ Ἀναδ. Χορηγητὴς
Γεώργιος Ἐξωμερίτης.

Εἰδοποιῶ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἀνέλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Γεωργίου Ἐξωμερίτου τὴν προμήθειαν ἐ- [illegible] κτλ. διὰ τὰς Μηχανὰς τοῦ Β. Ναυ- [illegible] πλοίων διατηρῶν πρὸς τοῦτο [illegible] Βούχερερ παρὰ τῇ σχο- [illegible] δοθήσονται καθ' ὅλον [illegible]

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ παρὰ τῷ ἀναυρητηρίῳ καὶ ἀπέναντι τῆς ὡραίας Ἑλλάδος κείμενον ξενοδοχεῖον πρώην «Δήμητρα» ἀνεκαινίσθη καθ' ὅλα, μετωνομασθὲν Ξενοδοχεῖον ὁ «ΠΟΣΕΙΔΩΝ». Ἐπεσκευασθὲν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς καλαισθησίας, καὶ πλουτισθὲν διὰ νέων ὅλως ἐπίπλων, καὶ σκευῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. Ἐμ. Ἀλτηγοῦ καὶ Μιχ. Λεκοῦ πρώην ὑπαλλήλου, τοῦ γνωστοῦ Ξενοδοχείου «Ὀλύμπια», παρέχει τῷ εὐγενεῖ κοινῷ τῆς πρωτευούσης καὶ παντὶ τῷ ἐπισκεπτομένῳ αὐτὸ, πλουσίαν τροφὴν καὶ καθαράν.

Τιμαὶ μετριώταται.—Ὑπηρεσία πρόθυμος.

Α. ΜΠΡΕΛΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

CHIRURGIEN DENDISTE

Ὁδὸς Νίκης ὄπισθεν τοῦ παρὰ τῇ ἀγγλ. ἐκκλησίᾳ ἀγαλματοποιείου

Θεραπεύει τὰ νοσήματα τῶν οὔλων καὶ τῶν ὀδόντων καὶ πᾶν τὸ ἀφορῶν τὸν κλάδον του. Κατασκευάζει τεχνητοὺς ὀδόντας καθ' ἅπαντα τὰ συστήματα, ἐγγυώμενος περὶ τῆς ἀρίστης αὐτῶν ἐφαρμογῆς καὶ στερεότητος. Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 4 μ. μ. 6

Ρ. ΦΑΡΑΤΖΗΣ

Ὀδοντοϊατρός.

Ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, ἀπέναντι τῶν ἀνακτόρων παραπλεύρως τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας οἰκία Ῥάλλη

ΕΝΘΕΣΙΣ ΟΔΟΝΤΩΝ

Ὀδοντοστοιχίαι καὶ ὀδόντες ἁπλοῖ ἄνευ ἀγκυλῶν καὶ ἄνευ ἐλατηρίων.

Προθετικαὶ σκευασίαι διὰ τὸν οὐρανίσκον.

Ὀδόντες ἐπὶ τῶν ῥιζῶν στηριζόμενοι.

Καθαρισμὸς τῶν ὀδόντων καὶ ἀφαίρεσις τοῦ ταρτάρου.

Ἔμφραξις τῶν σεσηπότων ὀδόντων διὰ διαφόρων οὐσιῶν διὰ τοῦ καλλίστου καὶ ταχυτάτου τῶν μέσων τῆς ὀδοντοϊατρικῆς.

Τιμαὶ μέτριαι. [17κε—ιδ']

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΧΡ. Ι. ΓΕΩΡΓΑΔΟΥ

Ἀπέναντι τῆς Ὡραίας Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ γνήσιον τοῦτο κατάστημα ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν πίλων, ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ὁποίων ἔχει ἀποκτήσει πλέον τὴν πρώτην ὑπόληψιν παρὰ τῷ Στρατῷ, κατασκευάζονται καὶ κασκέτα (κοῦκοι) περὶ τῆς κομψότητος, στερεότητος καὶ εὐθυνίας τῶν ὁποίων δύναται πᾶς τις νὰ πεισθῇ.

Τὸ κατάστημα τοῦτο χορηγεῖ εἰς τοὺς ἐμπορευομένους τὸ εἶδος τοῦτο ὅσην ποσότητα ἂν θέλωσιν ἐξ αὐτῶν. [Γ24*—θ]

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Ο ΗΛΙΟΣ

THE SUN FIRE OFFICE

Ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸ ἔτος **1710**

Ἡ ἑταιρία αὐτὴ ἀσφαλίζει σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας κατὰ τρεχούμενα ἀσφάλιστρα.

Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ 1879 συμποσοῦται εἰς λίρας ἀγγλικὰς 262,492,461.

Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα διὰ τοῦ πράκτορος πληρώματος ἀκριβῶς καὶ προθύμως.

Ἡ ἑταιρία ἀναγνωρίζει τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

Ἡ ἑταιρία δέχεται πενταετεῖς ἀσφαλείας προκαταβαλλομένων ἀσφαλίστρων 4 ἐτῶν.

Κυριακῷ καὶ Σία ἐν Πειραιεῖ.
Δ. Ἀγγελοπούλῳ ἐν Πάτραις.
Γαβριὴλ Μακρῇ ἐν Ζακύνθῳ.
Ι. Ε. ΜΑΣΣΩΝ Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις.

Σημ. Τὰ Συμβόλαια τῆς Ἑταιρίας ταύτης δέχεται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. **71.** (Γ9)

Θέατρον Ἀθηνῶν.—Παράστασις Α'.
Les Mousquetaires au Ccouvnt.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία	Δραχ. ν.	12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	» »	16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ	Λ. Τουρ.	1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ	Φράγκα	25

ΕΤΟΣ Α'—Ἀριθμὸς 1119

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 24 Δεκεμβρίου 1881 — ΠΕΜΠΤΗ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Α.' Ἕκαστον στίχον ....Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4 Ἰανουαρίου.—Ἐν Δουβλίνῳ χθὲς συνεκροτήθη συλλαλητήριον, εἰς ὃ παρευρέθησαν 4,000 γαιοκτημόνων, οἵτινες ἀπήτησαν ὅπως τὸ κράτος ἀποζημιώσῃ αὐτοὺς διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς ἐπιβληθεῖσαν ἐλάττωσιν τῶν μισθωμάτων.

Ὁ κ. Bright ἐξεφώνησε χθὲς λόγον ἐν Βιρμιγγάμῃ, ἐν ᾧ εἶπεν, ὅτι ἡ Ἀγγλία οὐδέποτε εἶχε τόσους φίλους ὅσους νῦν.

REUTER.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

Η ΕΝ ΜΕΔΙΟΛΑΝΟΙΣ ΕΘΝΙΚΗ ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ξ

Η'. **Κοιναὶ τέχναι. Τὰ ἔπιπλα.** — Τὸ διαμέρισμα τῶν ἐπίπλων εἶναι τὸ ἐκτενέστερον καὶ πλουσιώτερον πάντων τῶν λοιπῶν. Ἡ σπουδαιότης, ἣν κατέχει ἐν ταῖς Ἰταλικαῖς βιομηχανίαις ἡ ἐπιπλοποιΐα πρόκειται καταφανής· καὶ ὑπὸ μὲν τὴν καλλιτεχνικὴν ἔποψιν, ἡ Ἰταλικὴ φιλοκαλία δὲν ἔχει ἀντιζήλους καὶ ἐξασφαλίζει τῇ τέχνῃ αὐτῇ μίαν τῶν πρώτων θέσεων ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ παραγωγῇ, ὑπὸ δὲ τὴν ἐμπορικὴν τὸ ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἐν Ἰταλίᾳ τῶν κυριωτέρων πρώτων ὑλῶν, τοῦ σιδήρου καὶ τῶν ξύλων, ἐξαιρουμένου τοῦ τῆς καρυᾶς, προκύπτον μειονέκτημα ὑπερνικᾶται διὰ τῆς γλισχρότητος τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν. Οὕτως ὥστε ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἐπίπλων, καλλιτεχνικῶν τε καὶ κοινῶν εἰσφέρει ἑκατομμύριά τινα ἐν αὐτῇ.

Παρ' ἀμφοτέρας τὰς πλευρὰς τῶν εὐρυχώρων αἰθουσῶν τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ὠρθώθησαν μικρὰ δώματα, ὧν ἕκαστον ἀνὰ εἷς ἐκθέτης θαλαμοστόλος ἐξ ὁλοκλήρου διεκόσμησεν. Εἶναι μακρά, ἀπέραντος ἡ σειρά των καὶ ὁ πρὸ αὐτῶν παρερχόμενος ἵσταται ἑκάστοτε ὑφιστάμενος τὰς ποικίλας εὐαρέστους ἐντυπώσεις τῆς οἱονεὶ ἐμφωλευούσης ἐν ἑκάστῳ τῶν μικρῶν ἐκείνων χώρων ἰδέας, μιᾶς ἀναμνήσεως, ἑνὸς αἰσθήματος, ἑνὸς πόθου. Ἐνταῦθα ἐν τῇ τελειοτέρᾳ, ἐν τῇ ἀβροτέρᾳ αὐτοῦ παραστάσει δύναταί τις νὰ λάβῃ πεῖραν τοῦ φυσιολογικοῦ φαινομένου ὅτι ὁ κατοικούμενος χῶρος ἐπιδρᾷ ἀπολύτως ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς, τοῦ συνόλου δηλαδὴ τῶν ἠθικῶν καὶ διανοητικῶν ἡμῶν δυνάμεων καὶ νὰ κατανοήσῃ συγχρόνως τὸν αἰσθητικὸν λόγον τὸν καθιστῶντα τὸν θαλαμοστόλον καλλιτέχνην καὶ τὴν τέχνην του τέχνην ὡραίαν.

Ἓν ἑστιατόριον ῥυθμοῦ τοῦ XVI αἰῶνος, τοὺς τοίχους ἔχον ἐπεστρωμένους διὰ δέρματος λείου χρυσῷ ἐστιγμένου, τὰ ἔπιπλα ἐκ δρυὸς, σοβαρὰ, βαρέα κεκοσμημένα ὑπὸ παραδόξων ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀναγλύφων, μοὶ ἀναμιμνήσκει ἓν κεφάλαιον μυθιστορήματος τοῦ Βάλτερ Σκώτ.

Ἓν κοσμωτήριον Louis XV, ἔνθα τὰ πάντα εἶναι λευκὰ καὶ περίχρυσα, κατεσπαρμένα ὑπ' ἀνθοδεσμῶν, μὲ σταματᾷ ἀναμένοντα τὴν ἐμφάνισιν τῆς λευκῇ κόνει πεπασμένην τὴν κόμην ἄνω αἰρούσης μαρκησίας.

Σπουδαστήριον Ἑλληνικοῦ ῥυθμοῦ διαιρούμενον ἀπὸ τῆς βιβλιοθήκης διὰ σειρᾶς Δωρικῶν κιόνων, ἐνῷ τὰ βαθέος κυανοῦ χρώματος παραπετάσματα περὶ τὰ ἄκρα κοσμούμενα διὰ τῆς κλασσικῆς Grecè ἐξ ἀργύρου, δίκην χλαμύδων ἀνήρτηνται ἀπὸ ὁριζοντείως ἐπικειμένων δοράτων, καὶ οἱ σκίμποδες καὶ τὸ γραφεῖον ἐκ ξύλου μέλανος τὸν ἔβενον μιμουμένου, ἑνοῦσι τὴν ἀρχαϊκὴν ἁπλότητα μετὰ τοῦ ἄκρου συγχρόνου confortable, μοὶ ἐμπνέει τὴν ἰδέαν ὅτι ἂν ἐν αὐτῷ εἰργαζόμην...θὰ ἔγραφον περὶ τοῦ ἔρωτος ὡς ᾐσθάνετο αὐτὸν ὁ Περικλῆς καὶ περὶ πολιτικῆς ὡς ἐννόει αὐτὴν ἡ Ἀσπασία.

Ἡ ἀρχιτεκτονική, ἡ ζωγραφική, ἡ γλυπτικὴ τείνουσιν ἐνταῦθα κοινῶς τὰς χεῖρας πρὸς τὸν καλλιτέχνην θαλαμοστόλον· ἡ καλλιτεχνία κατέρχεται παρὰ τὴν βιομηχανίαν, λέγουσί τινες· ὄχι· ἡ βιομηχανία ἀνέρχεται πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν· καθ' ὅσον τὰ πλήθη, ὁ λαὸς καθίσταται δημοκρατικώτερος· δὲν εἶναι οἱ ἀριστοκράται οἱ κατερχόμενοι πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' οὗτος ὁ ἀνερχόμενος πρὸς τοὺς ἀριστοκράτας· ἀφήσατε τὴν Τέχνην νὰ γείνῃ δημοκρᾶτις ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον.

Ἡ πληθὺς καὶ ποικιλία τῶν μεμονωμένων ἐν τῇ ἐκθέσει ἐπίπλων μὲ ἀπελπίζει καὶ παραιτοῦμαι πάσης περιγραφῆς· εἶναι μυρία, ἀπερίγραπτα· ἀλλ' ἡ κομψότης, ἡ χάρις, ἡ καλλονὴ μοὶ φαίνεται ὅτι μειδιᾷ ἐπὶ πάντων· εἶναι καλλιτέχναι οἱ Ἰταλοί! Διαπρέπουσι τὰ πολύτιμα ψηφιδωτὰ ἔπιπλα ἐξ ἐβένου καὶ ἐλεφαντόδοντος ἢ ἀργύρου, εἰδικότης τῶν Μεδιολάνων· τὰ χαριέστατα γλυπτὰ ἔπιπλα τῆς Βενετίας, μάλιστα τὰ κεχρωματισμένα ξύλινα ἀγαλμάτια χρησιμεύοντα ὡς λυχνίαι κλπ. Τὰ χρυσᾶ πλαίσια τῶν κατόπτρων, ὧν ἡ ποικιλία, ὁ πλοῦτος τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἐπινοήσεως τῶν σχεδίων καταπλήσσουν· καὶ τόσα ἄλλα ἡ ἀπαρίθμησις καὶ περιγραφὴ τῶν ὁποίων θ' ἀπῄτει τόμους ὁλοκλήρους.

Μεταξὺ τῶν κοινῶν ἐπίπλων τῶν ἐνδιαφερόντων τὸ ἐμπόριον ὑποδεικνύω τὰς σιδηρᾶς ἢ ἐκ χαλκοῦ κλίνας τῶν Μεδιολάνων καὶ τῆς Νεαπόλεως διακρινομένας διὰ τὴν κομψότητα, τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐργασίας καὶ τὸ συμφέρον τῆς τιμῆς· τὰς καθήκλας καὶ ἄλλα παρόμοια οἰκιακὰ σκεύη τῆς παρὰ τὴν Γενούην Chiavari, φημιζόμενα διὰ τὴν ἀπαράμιλλον κομψότητα καὶ τὴν ἐλαφρότητα αὐτῶν. Τὰ κοινὰ ξύλινα ἔπιπλα τῆς Νεαπόλεως, ὧν ἡ εἰς Ἑλλάδα ἐξαγωγὴ ἐνεργεῖται ἀπὸ τινος ἀρκούντως σπουδαία κλπ.

Παρὰ τὰ ἔπιπλα οὐχὶ ἀδιάφορος τυγχάνει ἡ ἔκθεσις τῶν ἐκ διαφόρων ὑλῶν θερμαστρῶν, ποικίλων μηχανημάτων, πρὸς θέρμανσιν τῶν δωματίων, σιδηρῶν μαγειρείων καὶ πάντων ἐν γένει τῶν οἰκιακῶν σκευῶν, ὧν ἡ ἀπογραφὴ θὰ ὑπερέβαλλε τὰ ὅρια τῆς παρούσης πραγματείας· νῦν δὲ πρὸς τὸ πέρας αὐτῆς εὑρισκόμενος σπεύδω ἐπὶ τοῦτο καὶ ἐν τῇ προσεχεῖ διὰ βραχέων θὰ συμπληρώσω τὴν ὀγδόην ταύτην τάξιν. Α. Γ. Η.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΜΑΝΤΕΓΑΤΣΑ

Ἡ οἰκία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐστὶ ποτε ἔργον καλλίτερον τοῦ δίδειν εἰς τὸν ἐργάτην οἰκίαν ἄνετον καὶ εὐχάριστον;
Διὰ τοῦ τρόπου τούτου γίγνεται ἔργον πολὺ ἀνώτερον ἢ διὰ τῆς δαπάνης πολλῶν ἑκατομμυρίων ἐν ἐλεημοσύναις.

CHERBULIER.

Τὸ ἄγριον θηρίον τὸ ἀποσυρόμενον ἐν ῥωγμῇ βράχου τινὸς πρὸς καταβρόχθισιν τοῦ θύματός του, καὶ ἡ μωρὰ ἀγέλη ἡ ἀναμηρυκωμένη καὶ κοιμωμένη ἐν ὑπαίθρῳ εἰσὶ πιθανῶς ἡμῖν ἀντικείμενα φόβου ἢ οἴκτου. ἀλλὰ ἀδυνατοῦσι νὰ ἐμπνεύσωσιν ἡμῖν αἴσθημά τι γλυκύτερον καὶ προσφιλέστερον· ἡ θερμὴ ὅμως φωλεὰ τῆς χελιδόνος καὶ ἡ πλήθουσα τῆς μελίσσης κυψέλη ἐμπνέουσιν ἡμῖν αἴσθημα συμπαθείας, καὶ βλέπομεν αὐτὰς ὡς ἐκ τούτου μετὰ τρυφερότητος καὶ ἀγάπης. Ἐκεῖ ὑπάρχει οἰκογένεια ὁμοῦ ἐργαζομένη καὶ ὁμοῦ ἀναπαυομένη· ἐκεῖ ὑπάρχει κοινωνία παρεμφερὴς τῇ ἡμετέρᾳ. Ἡ φωλεὰ καὶ ἡ κυψέλη εἰσὶν ἀπομιμήματα τῆς οἰκίας· καὶ ἡ οἰκία ἐστὶν ἡ φωλεὰ τοῦ ἀνθρώπου, ἐστὶν ἡ βάσις τῆς κοινωνίας, ἐστὶν ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν ἐθνῶν.

Ὅπου οἰκία, ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος μετὰ πάντων τῶν πόνων του καὶ τῶν χαρῶν του, τῶν ἀδυναμιῶν του καὶ τῶν προτερημάτων του, τῶν ἐνθουσιασμῶν του καὶ τῶν ἀπογοητεύσεών του· ὅπου οἰκία, ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος ὁ σκεπτόμενος καὶ κοιμώμενος, ὁ ἐργαζόμενος καὶ κλαίων. Ἐν αὐτῇ αἰσθανόμεθα τὸ θερμὸν τῆς φωλεᾶς καὶ τὸν ἐργατικὸν ψίθυρον τῆς κυψέλης· ἡ οἰκία ἐστὶν ὁ ναὸς τῆς ἀγάπης καὶ τὸ ἐργαστήριον τῆς ἐργασίας· τῆς ἀγάπης καὶ ἐργασίας, τῶν δύο μεγίστων ἀπολαύσεων τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς.

* * *

82=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=82

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη
Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ — ΤΙΤΙΚΑ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ — ΒΑΤΕΡΛΟΥΗ

Σφοδρῶς δ' ἐκλόνησε τὸν ἀγγλικὸν στρατόν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, ἂν οἱ θωρακῖται δὲν ἠλαττοῦντο ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ κατακρημνισμοῦ ἐντὸς τοῦ κοίλου δρόμου, θὰ ἔτρεπον τὸ κέντρον τῶν πολεμίων των εἰς φυγὴν, καὶ ἡ νίκη θὰ ἔμενεν εἰς αὐτούς. Ὁ Κλίντων, ὅστις παρευρέθη εἰς τὰς μάχας τῆς Ταλαβείρας καὶ Βαδαχόσης, ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐξίστατο βλέπων τὸ θράσος των. Ὁ Βελλιγκτὼν, κατὰ τρία τέταρτα ἡττημένος, ἐθαύμαζεν ἡρωϊκῶς. Ἔλεγε χαμηλῇ φωνῇ, «Ἐξαίσιον!»

Οἱ θωρακῖται ἐξηφάνισαν τὰ ἑπτὰ ἐκ τῶν δεκατριῶν τετραγώνων, ἥλωσαν ἢ ἐκάρφωσαν ἑξήκοντα πυροβόλα, καὶ ἀφήρπασαν ἓξ σημαίας ἀγγλικάς, αἵτινες ἤχθησαν εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ἐν τῇ ἐπαύλει τῆς Βελλαλιάντης.

Ἡ θέσις τοῦ Βελλιγκτῶνος εἶχε δεινωθῇ. Ἡ ἀλλόκοτος μάχη αὕτη ὡμοίαζε πρὸς πάλην μεταξὺ δύο μονομάχων, ὧν ἀπέρρεεν ὅλον τὸ αἷμα, εἰσέτι δὲ ἀντεχόντων καὶ ἀγωνιζομένων. Τίς τῶν δύο νὰ πέσῃ πρῶτος ἔμελλε;

Ὁ ἀγὼν ἐπὶ τοῦ ὀροπεδίου ἐξηκολούθει. Μέχρι τίνος οἱ θωρακῖται ἐκεῖνοι ἐπροχώρησαν; οὐδεὶς γινώσκει· ἀλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι, τὴν ἐπιοῦσαν, εὑρέθη εἷς τούτων νεκρὸς, αὐτός τε καὶ ὁ ἵππος του, εἰς πολλὴν ἀπόστασιν, διαπεράσας τὰς ἀγγλικὰς φάλαγγας.

Ἤγγικεν ἡ κρίσις. Ὁ Βελλιγκτὼν ᾐσθάνθη ὅτι ἐκάμπτετο. Κατεῖχον τὸ ὀροπέδιον ὅλοι καὶ οὐδ' εἷς μᾶλλον ὅμως οἱ Ἄγγλοι, διότι ὁ μὲν Βελλιγκτὼν ἐκράτει εἰσέτι τὸ χωρίον καὶ τὰ ὑψηλότερα τοῦ ὀροπεδίου, ὁ δὲ Νέϋ μόνον τὴν ὀφρῦν καὶ τὴν κατωφέρειαν. Ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἡ αἱμορραγία ἦτο φρικώδης. Ἀπὸ τῆς δεξιᾶς αὐτῶν πτέρυγος, ὁ Κέμπτ ἐξεζήτει ἐπικουρίαν. «Δὲν ὑπάρχει τοιαύτη» ἀπεκρίνατο ὁ Βελλιγκτὼν, «ἂς ἀνθέξῃ ἕως νὰ θανατωθῇ!» Σχεδὸν συγχρόνως, κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν μαρτυροῦσαν τὴν ἐξάντλησιν ἀμφοτέρων τῶν στρατιῶν, ὁ Νέϋ ἐξεζήτει πεζικὸν παρὰ τοῦ Ναπολέοντος, καὶ ὁ Ναπολέων ἀπήντα, «Πεζικόν! καὶ ποῦ θέλει νὰ τὸ εὕρω τὸ πεζικόν; Νὰ τὸ δημιουργήσω;»

Ἐν τούτοις, ὁ ἀγγλικὸς στρατὸς ἦτον ὁ ἀσθενέστερος· ἤρξατο δὲ καὶ λειποταξία μεταξὺ αὐτοῦ. Πολλῶν ταγμάτων του ἔμειναν ἑπτὰ μόνον ἢ ὀκτὼ ἄνδρες, ἱστάμενοι πλησίον τῆς σημαίας των· πλεῖστοι δ' ἀξιωματικοί του εἶχον πέσει, καὶ ἐξαιρουμένης ἀσθενοῦς τινος ἐφεδρείας, παραμενούσης εἰς τὴν ἔπαυλιν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, πρὸς δὲ καὶ δύο ἰλῶν ἱσταμένων πρὸς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα, ὁ Βελλιγκτὼν δὲν εἶχε πλέον ἱππεῖς. Πολλαὶ τῶν κανονοστοιχιῶν του κατέκειντο εἰς τὸ ἔδαφος ἄχρηστοι. Κατὰ τὸν ἱστορικὸν Πρίγγλε, λέγοντα ὅμως ὑπερβολήν, τοσοῦτον εἶχε πάθει ὁ ἀγγλοολλανδικὸς στρατὸς, ὥστε μόλις συνεποσοῦτο εἰς τριάκοντα καὶ τέσσαρας χιλιάδας ἀνδρῶν. Περὶ ὥραν πέμπτην, ὁ Βελλιγκτὼν εἶδεν εἰς τὸ ὡρολόγιόν του, καὶ ἠκούσθη ψιθυρίσας τὰς δεινὰς ταύτας λέξεις· «Ἢ ὁ Βλύχερος νὰ προφθάσῃ ἢ ἡ νύξ!»

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, ὤφθη μακρόθεν σπινθηροβολοῦσα γραμμὴ λογχῶν, εἰς τὰς κορυφὰς τὰς πρὸς τὸ μέρος τοῦ Φρισχεμοντίου. Ἐνταῦθα δὲ ἡ περιπέτεια τοῦ γιγαντείου τούτου δράματος.

Ι'.

ΚΑΚΟΝ ΟΔΗΓΟΝ Ο ΝΑΠΟΛΕΩΝ, ΚΑΛΟΝ Ο ΒΥΛΩΦ

Γνωστὴ εἶνε ἡ ὀδυνηρὰ ἀπάτη τοῦ Ναπολέοντος· ἐνῷ ἤλπιζε νὰ ἴδῃ καταφθάνοντα τὸν στρατηγὸν Γρουσχύ, εἶδεν ἀντ' αὐτοῦ ἐρχόμενον τὸν Βλύχερον, ἄγοντα τὸν πρωσσικὸν στρατόν. Ἀντὶ τῆς ζωῆς, τὸν θάνατον. Αὗται τῆς τύχης αἱ τροπαί· ὅτε προσεδοκᾶτο ὁ παγκόσμιος θρόνος, παρέστη τῆς Ἁγίας Ἑλένης ὁ βράχος.

Ἂν ὁ μικρὸς βοσκὸς ὃν παρέλαβεν ὁδηγὸν ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Βλυχέρου Βυλὼφ, ἔφερεν αὐτὸν διὰ τοῦ δάσους τοῦ ἄνωθεν τοῦ Φρισχεμοντίου, καὶ ὄχι κάτωθεν τοῦ Πλαγκενάτου, ἄλλη ἴσως θὰ ἦτον ἡ ὄψις τοῦ δεκάτου ἐννάτου αἰῶνος. Ὁ Ναπολέων θὰ ἐκέρδαινε τὴν ἐν Βατερλούῃ μάχην, διότι διὰ παντὸς ἄλλου δρόμου, πλὴν τοῦ κάτωθεν τοῦ Πλαγκενάτου, ὁ πρωσσικὸς στρατὸς θὰ ἀπήντα φάραγγα, ἣν ἦτον ἀδύνατον νὰ διέλθῃ τὸ πυροβολικὸν, καὶ ὁ Βυλὼφ δὲν θὰ κατέφθανε.

Ἐπὶ μίαν ὥραν λοιπὸν ἂν ἔτι ἐβράδυνεν ὁ Βλύχερος, ὡς λέγει ὁ πρῶσσος στρατηγὸς Μούφλιγξ οὐκέτι θὰ εὕρισκεν ὄρθιον τὸν Βελλιγκτῶνα· «ἡ μάχη ἐχάνετο» ὥστε, ἂν ἡ μάχη ἤρχετο δύο ὥρας πρὶν, ὁ Βλύχερος θὰ κατέφθανεν ὅταν ὁ Ναπολέων θὰ ὑπῆρχε νικητής.

Ἀπὸ μεσημβρίας ἤδη ὁ αὐτοκράτωρ πρῶτος εἶχε παρατηρήσει διὰ τοῦ τηλεσκοπίου του πρὸς τὰ ἔσχατα τοῦ ὁρίζοντος πρᾶγμά τι ἑλκύσαν τὴν προσοχήν του.—Βλέπω, εἶπε, πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος νέφος τι, ὡσὰν στράτευμα. Παρατήρησε Σοὺλτ προσέθεσεν ἀποταθεὶς πρὸς τὸν δοῦκα τῆς Δαλματίας, διακρίνεις τι πρὸς ἐκείνην ἐκεῖ τὴν διεύθυνσιν; — Ὁ στρατάρχης εἶδε πρὸς τὰ ἐκεῖ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου του, καὶ ἀπεκρίθη, «Τέσσαρας ἕως πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν, μεγαλειότατε. Πιθανὸν νὰ ἦναι ὁ Γρουσχύ.» Ἀλλ' ὅμως τὸ νέφος ἐκεῖνο ἔμενεν ἀκίνητον ἐντὸς τῆς ὁμίχλης. Ὅλα τὰ τηλεσκόπια τοῦ ἐπιτελείου ἐσπούδασαν τὸ «νέφος» ὃ ἔδειξε πρῶτος ὁ αὐτοκράτωρ· καὶ τινες μὲν εἶπον, «εἶνε στρατιά, καὶ ἐστάθη·» οἱ δὲ πλεῖ-

Ὁ ἄνθρωπος καταλαμβάνει πολλοστημόριόν τι τοῦ πλανήτου αὐτοῦ καὶ περικλείει ἐντὸς τεσσάρων τοίχων ἐκ σχοίνων ἢ πλίνθων, κορμῶν δένδρων ἢ μαρμάρων, μικρόν τι ἀέρος καὶ φωτὸς, καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν οἰκίαν του. Καὶ ἡ οἰκία του λιγύζει καὶ ἐφαρμόζεται ἐπ' αὐτὸν τοσοῦτον ἀκριβῶς, ὅσον το περικάλυμμα τοῦ μεταξοσκώληκος ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦτον· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀφ' ἑτέρου μεταπλάσσεται ἐφαρμοζόμενος ἐπὶ τὴν οἰκίαν του, οὕτως ὥστε ἀμφότεροι διὰ τῆς τοιαύτης ἐφαρμογῆς ἀποβαίνουσιν ἕν τι. Οἷος ὁ ἄνθρωπος, τοιαύτη ἡ οἰκία· ἡ καλύβη ἀνήκει τῷ ἀγρίῳ, ὁ ἄκομψος οἰκίσκος διηγεῖται ἡμῖν τὸν χωρικὸν, τὸ ἀνάκτορον τὸν πρίγκηπα. Ἡ εὔτακτος καὶ καθαρὰ οἰκία λέγει ὑμῖν τὸν τίμιον, τὸν εὐτυχῆ ἄνθρωπον· λέγει ὑμῖν ὑγείαν, οἰκονομίαν, αἰωνίαν εἰρήνην παθῶν. Ἡ ῥυπαρὰ καὶ δυσώδης οἰκία λέγει ὑμῖν χοιράδωσιν καὶ ἐλάττωμα, βλασφημίας καὶ ῥήξεις, πεῖναν καὶ αἰσχύνην.

Ἡ κατοικουμένη οἰκία πληροῦται τῶν ἀνθρωπίνων ἀπορροιῶν, τῶν παθῶν, τῶν ἐλαττωμάτων, τῶν ἀρετῶν του, ὅπως ἡ ἀτμόσφαιρα κήπου τινὸς ἔμπλεος γίγνεται τῆς εὐωδίας τῶν ἀνθῶν αὐτοῦ. Ὁ ἄνθρωπος, ἰδιοκτήτης καλύβης ἢ ἀνακτόρων, βασιλείου ἢ τοῦ κόσμου ὅλου, ἐστὶ πάντοτε αἰχμάλωτος, καὶ αἱ ἐπιθυμίαι αὐτοῦ πλήττουσιν ἀνυπόμονοι τοὺς τοίχους τοὺς περιβάλλοντας αὐτόν. Ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀκούετε τὸν κλαυθμὸν τοῦ βρέφους, καὶ τὴν καταρρώδη βῆχα τοῦ γέροντος· τὴν ζωηρὰν ταραχὴν τοῦ παιδὸς, καὶ τὸ μελαγχολικὸν ᾆσμα τοῦ νεανίου· τὸ σφυρίον τοῦ ἐργάτου, καὶ τὰ ὑπόκωφα καὶ μεμετρημένα βήματα τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις σκέπτεται ἢ ὑποφέρει. Ὁπόσα πάθη, ὁπόσαι χαραὶ, ὁπόσοι πόνοι περιβάλλονται ἐν τοῖς τέσσαρσι τοίχοις τοῦ ἡμετέρου οἰκιακοῦ κλίματος.

Καὶ ὁ ἀὴρ ὃν ἀναπνέομεν, καὶ τὸ φῶς οὗ ἀπολαύομεν διαφέρουσι τοῦ φωτὸς τῶν ὁδῶν καὶ τοῦ ἀγροῦ, διότι εἰσὶν ἀὴρ καὶ φῶς κατεσκευασμένα ὑφ' ἡμῶν καὶ δι' ἡμᾶς, τοσοῦτον ὥστε δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν ἡμῖν αὐτοῖς κλίμα τεχνητὸν βέλτιον ἢ χεῖρον τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς. Δυνάμεθα νὰ ἀπολαύσωμεν ἀέρος ξηροῦ ἐν κλίματι ὑγροτάτῳ, καὶ δυνάμεθα νὰ ἀναπνεύσωμεν νοσηρὰν ἀτμόσφαιραν ὑπὸ διαυγέστατον οὐρανόν· ἡμεῖς, ἐν τῇ οἰκίᾳ, δυνάμεθα νὰ αἰσθανθῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἀκμαίους καὶ ἰσχυροὺς ἐν τῷ κλίματι τῆς Καλκούτας καὶ τοῦ Ρίου Ἰανείρου, καὶ δυνάμεθα νὰ ὡριμάσωμεν τὰ πορτοκάλλια καὶ τὰ ἀνανὰς ἐν τῷ πάγῳ τῆς Σιβηρίας.

Ὁ Θεὸς ἔδωκε τῷ ἀνθρώπῳ τὰς θαλάσσας καὶ τὰ ὄρη, τὰ δάση καὶ τὰς κοιλάδας· ὁ ἄνθρωπος ἔδωκεν ἑαυτῷ τὴν οἰκίαν. Ἐν αὐτῷ βεβαιοῦται περὶ τῆς κατακτήσεως τῆς φύσεως, περὶ τῆς κυριαρχίας ἐπὶ τοῦ πλανήτου αὐτοῦ.

* * *

Ἀτμόσφαιρα θερμοτάτης συμπαθείας περιβάλλει τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνθρώπου μέχρις αὐτῶν τῶν ἐρειπίων αὐτῆς.

Ἐνίοτε, μετὰ μακρᾶς ἡμέρας θλιβεροῦ ταξειδίου ἐν ταῖς ἐρήμοις τῆς Ἀργεντινῆς Pampa, ἐν τῷ μέσῳ τῆς σιωπῆς ὅλης τῆς φύσεως, τῆς διακοπτομένης μόνον ὑπὸ τοῦ καλπάσματος τοῦ ἵππου μου, ἔβλεπον αἴφνης μεταξὺ τῶν ὑπολεύκων καὶ μαρμαιρόντων κυματισμῶν τῶν ὡρίμων χόρτων δεσμίδα φυτῶν μᾶλλον πρασίνων καὶ μᾶλλον μαλακῶν. Ἔτρεχον ταχύτερον, ὅπως παρατηρήσω αὐτὰς ἐκ τοῦ πλησίον. Ἦσαν φυτὰ πρὸς ἰατρικὴν χρῆσιν. Ἐκεῖ ὑπῆρχεν, ἢ ὑπῆρξε καὶ ὁ ἄνθρωπος. Ἀνεσκάλευον τὰ χόρτα καὶ τὰ φυτὰ καὶ εὕρισκον ὑπ' αὐτὰ τὰ ἐρείπια πτωχῆς καλύβης. Ναὶ, οἱ τοῖχοι εἶχον πέσει, ἀναμιχθέντες δὲ μετὰ τοῦ ἐδάφους, ἀνύψωσαν αὐτὸ ἐπὶ ὀλίγας σπιθαμάς· αἱ δοκοὶ, ἡ στέγη, τὰ κάγκελλα τοῦ κηπίσκου ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρός· ὅ,τι εἶχεν ἀνεγερθῆ, ἱδρυθῆ καὶ κατασκευασθῆ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου δὲν ὑπάρχει πλέον, ἀλλὰ τὰ ἰατρικὰ φυτὰ ἀφῆκαν τοὺς σπόρους αὐτῶν ἐν τῇ γῇ, καὶ ὅπου οὗτοι ἔπεσαν νέα φυτὰ ἔλαβον ζωὴν, ἅτινα νέους δώσουσι σπόρους, οὕτω δὲ μετὰ πολλὰς γενεὰς ὁ παροδίτης βλέπων αὐτὰ θὰ δυνηθῇ νὰ εἴπῃ· ἐνταῦθα ἔζησέ ποτε ἄνθρωπος.

Ἡ οἰκία σημειοῖ ἀκριβῶς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ.

Ὁ ἄγριος νομὰς τῆς Ἀμερικῆς φέρει ἐπὶ τοῦ ἵππου του τὴν σκηνήν του, καὶ μετὰ μακρὸν ταξείδιον ὅπου εὑρίσκει ἀγρὸν καὶ ἀμοιροῦντα λείας, μέσον κλάδων δένδρων, ἢ ξηρῶν δεματίων χόρτων καὶ δερμάτων ἵππων κατασκευάζει ἐντὸς ὥρας τὸ Toldo του. Ὅπως εἰσέλθῃ τις εἰς αὐτὸ, πρέπει νὰ μεταμορφωθῇ εἰς τετράπουν, καὶ ἐκεῖ κεῖνται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, συσσωρευόμενοι ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἄλλου. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς σκηνῆς ταύτης οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐφίππιόν τι καὶ ὀλίγα δέρματα. Ἰδοὺ τὸ πᾶν.

Εἶδον τὰς σκηνὰς ταύτας τὰς μὴ θερμαινομένας δι' ἀναμνήσεώς τινος, μὴ ὡραϊζομένας διὰ κοσμήματός τινος· σήμερον στηνομένας ἐνταῦθα, μεθαύριον εἰς ἑκατὸν μιλλίων ἀπόστασιν. Αἱ σκηναὶ αὗται μοὶ ἀπέβησαν κλεὶς πρὸς κατανόησιν τῶν ἀγρίων ἠθῶν τῶν Ἰνδῶν ἐκείνων, οἵτινες ἀναμυζῶσι θερμὸν ἔτι τὸ αἷμα ἀπὸ τῆς χασκούσης φλεβὸς τῶν φονευθεισῶν ἵππων, καὶ οἵτινες ἀκρωτηριάζουσι διὰ τῆς μαχαίρας τοὺς πόδας τῶν αἰχμαλώτων, ὅπως στερήσωσιν αὐτοὺς πάσης ἐλπίδος ἀποδράσεως.

* * *

Καὶ εἶδον τὸν ὑπὸ χόρτου καλυπτόμενον οἰκίσκον τοῦ ἐργατικοῦ καὶ τιμίου χωρικοῦ, καὶ εἶδον ἐν αὐτῷ τὸ μαγειρεῖον μὲ τὰ ἐκ καθαρότητος λαμπρὰ αὐτοῦ σκεύη· εἶδον ἐν αὐτῷ τὴν εἰρηνικὴν ἑστίαν, ὅπου ποτὲ ἡ γραῖα μήτηρ ὕφαινε διηγουμένη μακρὰς ἱστορίας κατὰ τὰς νύκτας τοῦ χειμῶνος· εἶδον ἐν αὐτῷ τὸ δωμάτιον τοῦ ὕπνου, ὅπου ἐγεννήθη, καὶ τὸν ἐσταυρωμένον ὑπὲρ τὴν κλίνην, καὶ ἐπὶ τοῦ τοίχου πατριωτικὰς εἰκόνας· εἶδον τὴν πτωχὴν καὶ καθαρὰν οἰκίαν καὶ ἐνόησα, ὅτι ὁ ἐν αὐτῇ κατοικῶν ἐστὶν εὐτυχὴς, μολονότι δὲν παρέχει τῇ συζύγῳ αὐτοῦ μετάξινα φορέματα, μολονότι δὲν ἐγνώρισε ποτὲ τὰ χρυσᾶ νομίσματα.

* * *

Καὶ εἶδον τὴν οἰκίαν τοῦ εὐεργετικοῦ πλουσίου, καὶ ἐθαύμασα ἐν αὐτῇ τὴν πολυτέλειαν τῶν στηλῶν καὶ τῶν λαμπρῶν κλιμάκων, τῶν κεντημένων εἰκόνων καὶ τῶν ταπήτων, καὶ ἐνόησα, ὅτι καὶ ἐκεῖ δύναταί τις νὰ ἦναι εὐτυχὴς, μεριμνῶν περὶ τῶν δυστυχῶν ἐκείνων τῶν μὴ κεκτημένων ἢ στενόχωρα καὶ πληκτικὰ καταγώγια· ἐνόησα ὅτι καὶ ἐν τῇ λατρείᾳ τοῦ ὡραίου, δύνανται νὰ ἀναγεννηθῶσιν αἱ ἅγιαι σκέψεις πρὸς πρᾶξιν τοῦ καλοῦ, πρὸς παραχώρησιν εἰς τὸν χωρικὸν ὑγιεινῆς καλύβης, καὶ εἰς τὸν ἐργάτην καθαρᾶς καὶ εὐφροσύνου οἰκίας.

* * *

Καὶ ἐπεσκέφθην τὰς ταραχώδεις κυψέλας, τὰς ἐξ ἀνθρωπίνων κελλίων συγκειμένας, ἅτινα ἐπ' ἄλληλα τιθέμενα καὶ πρὸς ἄλληλα συμπλεκόμενα, ἀφαιροῦσιν ἀπ' ἀλλήλων τὸ φῶς καὶ τὸν ἀέρα, καὶ ἐνόησα διατί τοσοῦτοι ἄνθρωποι ἀποθνήσκουσι χοιραδικοὶ καὶ φθισικοί· διατί χιλιάδες χιλιάδων βλασφημοῦσι κατὰ τῆς ζωῆς.

* * *

Ἡ οἰκία ἐστὶν ἡ σχολὴ τῆς ἠθικῆς, καὶ οἱ λαοί εἰσι τόσῳ μᾶλλον τίμιοι, ὅσῳ μᾶλλον ἀγαπῶσιν αὐτὴν καὶ καταγίνονται πρὸς ὡραϊσμὸν αὐτῆς. Ὁ πλήρης ἐλαττωμάτων ἄνθρωπος, ὀλίγον ἀπὸ τῶν ζώων διαφέρων, ἐπιστρέφει ἀργὰ εἰς τὴν οἰκίαν, μόνον ὅπως κοιμηθῇ· ὁ τίμιος ἄνθρωπος τοὐναντίον ἐργάζεται καὶ ἀγαπᾷ ἐν αὐτῇ· διέρχεται ἐν αὐτῇ ἐν εἰρήνῃ ὥρας εὐτυχεῖς μετά τε τῶν φίλων καὶ τῶν τέκνων.

Ἀγαπᾶτε τὴν οἰκίαν σας· ἀφιερώσατε εἰς αὐτὴν τὸ ὑπερβάλλον τῶν χρημάτων σας, πᾶσαν οἰκονομίαν ὑμῶν· ἁγιάσατε πᾶν δωμάτιον αὐτῆς διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐργασίας, τῶν δύο τούτων εὐλογιῶν τοῦ βίου.

* * *

Ἡ οἰκία ἐστὶ σχολὴ ὑγιεινῆς. Πλείστων νοσημάτων οἱ σπόροι ἀποκτῶνται ἐν αὐτῇ, διότι ὁ ἀὴρ αὐτῆς ἐστὶ νοσηρός· καὶ ὅμως μικραὶ γνώσεις ὑγιεινῆς θὰ ἤρκουν, ὅπως ὁ ἀὴρ οὗτος ἀντικατασταθῇ δι' ὑγιεινοτέρου, καὶ ἀποσκορακισθῇ ἀπὸ τῶν τοίχων ἐκείνων, οἵτινες προφυλάττουσιν ὑμᾶς ἀπὸ τῆς βροχῆς, τοῦ ψύχους καὶ τοῦ καύσωνος· τῶν τοίχων ἐκείνων, ἐν οἷς γεννᾶσθε καὶ ἀποθνήσκετε, ἐργάζεσθε καὶ ὑποφέρετε.

Ἐργάζεσθε ὅσον τὸ δυνατὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ ὑμῶν, μεγάλην δὲ θὰ λαμβάνητε ἐπὶ τούτῳ χαράν.

Δότε τῇ οἰκίᾳ ὅσον τὸ δυνατὸν πλειότερον ἀέρα καὶ φῶς, καὶ ἕξετε πολλὴν ὑγείαν.

Εἴθε!

Ἐν Μονάχῳ τῆς Βαυαρίας.

(Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ) Π. Β.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Αὔριον ὅλη ἡ ὀρθοδοξία ἑορτάζει τὴν χαρμόσυνον τῶν Χριστουγέννων ἑορτήν, ἡ χαρὰ εἰσέρχεται πανταχοῦ, τὴν εὑρίσκετε καὶ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ πλουσίου καὶ ἐν τῇ μικρᾷ καλύβῃ τοῦ πτωχοῦ, ὅλα γελῶσιν, εἰς τὰ πρόσωπα ζωγραφεῖται αἴγλη λαμπρύνουσα ὅλους, εὐχαρίστησις, ἀγαλλίασις οἰκογενειακή, ἑορτὴ τέλος φιλελεύθερος, ἑορτὴ ἰδεῶν ῥιφθεισῶν πρὸ 1881 ἐτῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νηπιαζούσης ἀνθρωπότητος, καταπολεμηθεισῶν ἀπηνῶς ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὁριστικῶς ἐγκαθιδρυθεισῶν, ἰδεῶν κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀναμορφώσεως, ἰδεῶν, αἵτινες ἐφώτισαν τοὺς ἐν τῷ σκότει καὶ διεσκέδασαν τὴν ἀχλὺν ἥτις πυκνὴ, πυκνὴ, ἐκάλυπτε τὴν γῆν ἅπασαν τότε. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἔπεσαν τὰ εἴδωλα, οἱ μάντεις καὶ αἱ μαγεῖαι ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ κρησφύγετα αὐτῶν, τὰ μυστήρια παύουσιν, γίνονται γνωστὰ εἰς ὅλους, καὶ τὸ σπουδαιότερον ... ἡ γυνὴ χειραφετεῖται. Οἱ ἐλεύθεροι ὅλοι ἑορτάζοντες τὴν ἑορτὴν ταύτην ὀφείλουσι νὰ ἐνθυμῶνται καί τινας οἱ ὁποῖοι μακρὰν, πολὺ μακρὰν, στενάζουσιν ἀκόμη ὑπὸ τὰ δεινὰ τῆς δουλείας καὶ ἐν τῇ σιγῇ τῆς πρωΐας ὅτε ὁ κώδων τῶν ἐκκλησιῶν προσκαλέσει αὐτοὺς εἰς τὴν δοξολογίαν τῆς ἡμέρας θὰ εὕρωσι παρὰ τὴν πύλην τοῦ ναοῦ ὁπλοφόρον τὸν Τοῦρκον στρατιώτην, ἵνα καὶ ἐν τῇ ὑπερτάτῃ ἐκείνῃ στιγμῇ ὑπενθυμίσῃ εἰς τοὺς ἑορτάζοντας Χριστιανοὺς τὴν τυραννίαν καὶ τὴν κατάκτησιν.

στοι, «εἶνε δένδρα.» Ἀληθῶς δὲ τὸ νέφος ἔμενεν ἀκίνητον. Ὁ αὐτοκράτωρ ἔστειλε πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο τὴν ἐξ ἐλαφρῶν ἱππέων μοῖραν τοῦ Δομῶνος, ἵνα πληροφορηθῇ.

Καὶ ὄντως, ἐλθὼν ἕως ἐκεῖ ὁ Βυλὼφ, δὲν ἔκρινεν εὔλογον νὰ προχωρήσῃ, ἐπειδὴ ἡ ἐμπροσθοφυλακή του ἦτον ὀλίγη καὶ ἀνίσχυρος· ὤφειλε νὰ περιμείνῃ τὸ μέγα σῶμα τοῦ στρατοῦ, ἐπειδὴ ἦτο διατεταγμένος νὰ συγκεντρωθῇ πρὶν ἢ μετάσχῃ τῆς μάχης· ἀλλὰ περὶ ὥραν πέμπτην, ἰδὼν ὁ Βλύχερος τὸν κίνδυνον τοῦ Βελλιγκτῶνος, διέταξε τὸν Βυλὼφ νὰ ἐπιτεθῇ, εἰπὼν μάλιστα τὸν ἀξιοσημείωτον τοῦτον λόγον· «Ἀνάγκη νὰ δώσωμεν ἀέρα εἰς τὸν ἀγγλικὸν στρατόν.»

Μετ' ὀλίγον ἔτι, αἱ πρωσσικαὶ μοῖραι Λόσθιν, Χίλλερ, Χάκκε καὶ Ρύσσελ ἀνεπτύσσοντο κατέναντι τοῦ σώματος τοῦ Λοβώ· τὸ ἱππικὸν τοῦ πρίγκηπος Βιλλέλμου τῆς Πρωσσίας ἐνεφανίσθη, ἐξελθὸν ἐκ τοῦ δάσους τοῦ λεγομένου τῶν Παρισίων, τὸ Πλαγκενάτον ἐφάνη πυρπολούμενον, καὶ αἱ πρωσσικαὶ σφαῖραι ἤρξαντο ἤδη νὰ καταπίπτωσιν ὡς χάλαζα, φθάνουσαι μέχρι τῶν φαλάγγων τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ἐφεδρευούσης ὄπισθεν τοῦ Ναπολέοντος.

ΙΑ'.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ ΦΡΟΥΡΑ

Πασίγνωστα τὰ λοιπά. Εἰσέβαλε τρίτος στρατὸς, καὶ ἡ μάχη ἐξηρθρώθη ἀμέσως. Αἴφνης ἐβρόντησαν ὀγδοήκοντα ἓξ πυροβόλα νέα· μετὰ τὸν Βυλὼφ ἐπῆλθε καὶ ὁ Πὶρχ· ἐπῆλθε καὶ τὸ ἱππικὸν Ζίετεν, ἀγόμενον ὑπὸ τοῦ Βλυχέρου αὐτοῦ. Οἱ Γάλλοι τότε ἀπωθοῦνται· ὁ Μαρκονιέτος σαροῦται ἀπὸ τοῦ ὀροπεδίου τοῦ Ὀχαίνου· ὁ Δουρούτος ἐξελαύνεται ἀπὸ τῆς Παπελότης· ὁ Δονζελότος καὶ Κιότος ὀπισθοχωροῦν· ὁ Λοβὼ προσβάλλεται κατὰ πλευράν· νέα μάχη ἀνοίγεται περὶ δύσιν ἡλίου κατὰ τῶν ἤδη ἀποτετειχισμένων γαλλικῶν στρατευμάτων· πᾶσα ἡ ἀγγλικὴ γραμμὴ ἀναλαμβάνει τὴν ἐπίθεσιν καὶ προχωρεῖ πρὸς τὰ ἐμπρός· χάσμα ἀνοίγεται ἐντὸς τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ μέγα· προστίθενται εἰς τὰ ἀγγλικὰ σμυδράλλια τὰ πρωσσικά· ὄλεθρος· θραῦσις κατὰ μέτωπον, θραῦσις πλαγίοθεν. Ἐπὶ τῆς φοβερᾶς καταστροφῆς ταύτης εἰσῆλθεν εἰς τὴν γραμμὴν τῆς μάχης καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ φρουρά· αἰσθανομένη δὲ ὅτι ἤρχετο ν' ἀποθάνῃ, «Ζήτω ὁ αὐτοκράτωρ!» ἀνεβόησεν. Ἐν τῇ ἱστορίᾳ, οὐδὲν σπαραξικαρδιώτερον ταύτης τῆς ἀγωνίας, ἐκρηγνυμένης εἰς ἀνευφημίας.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ οὐρανὸς ὑπῆρχε νεφελώδης· κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν, ὥραν ὀγδόην ἑσπερινὴν, ἠνοίχθησαν τὰ νέφη τοῦ ὁρίζοντος, καὶ διὰ τῶν πτελεῶν τῆς ὁδοῦ τῶν Νιβελλῶν, ἐφάνη αἴφνης τὸ ἀπαίσιον μέγα ἐρύθημα τοῦ ἡλίου δύοντος. Εἰς τὴν Αὐστερλίσσην, τὸν ἥλιον εἶχον ἴδῃ ἀνατέλλοντα.

Ἐπὶ τῆς καταστροφῆς ἐκείνης, ἕκαστον τάγμα τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς διοικεῖτο παρ' ἑνὸς στρατηγοῦ. Ὅτε ἐνεφανίσθησαν αἱ ὑψηλαὶ κιδάρεις τῶν γρεναδιέρων τῆς φρουρᾶς ἔχουσαι ἐμπρὸς τὸ εὐρὺ πέταλον καὶ τὸν ἀετὸν, ὅλαι ἰσομήκεις, ὅλαι κατὰ γραμμὴν εὐθυτάτην, ἥσυχοι, ἐντὸς τοῦ κονιορτοῦ ὃν ἤγειρεν ἡ παλαίστρα, ὁ ἐχθρὸς ᾐσθάνθη τὸ ἀξιοσέβαστον τῆς Γαλλίας· ἐνόμιζες ὅτι κατῆλθον εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης εἴκοσι νῖκαι ἡπλωμέναις ταῖς πτέρυξι, καὶ οἱ νικηταὶ ὠπισθοχώρησαν ὡς ἂν ἦσαν αὐτοὶ ἡττημένοι. Ἀλλ' ὁ Βελλιγκτὼν ἀνέκραξεν, «Ὀρθοὶ οἱ τῆς φρουρᾶς, καὶ εὐθυβολεῖτε!» Ὄπισθεν τῶν φρακτῶν ἔκειτο χαμαὶ ἐξηπλωμένον τὸ ἐρυθρὸν σύνταγμα τῆς ἀγγλικῆς φρουρᾶς· τοῦτο λοιπὸν ἠγέρθη, καὶ ἰδοὺ νεφέλη σμυδραλλίων κατετρόπησε τὴν τρίχρωμον σημαίαν, φρίττουσαν ἐν μέσῳ τῶν γαλλικῶν ἀετῶν· ἐξώρμησαν δ' ἔπειτα ὅλοι, καὶ ἤρξατο ἡ ἐσχάτη τότε σφαγή. Ἡ αὐτοκρατορικὴ φρουρὰ ᾐσθάνθη ἐντὸς τοῦ σκότους ὅτι ὁ στρατὸς περὶ αὐτὴν ἀπεδίδρασκεν, ᾐσθάνθη τὴν [illegible] τῆς τροπῆς εἰς φυγὴν τῶν ἄλλων γαλλικῶν στρατευμάτων, καὶ ἤκουσε τὴν κραυγὴν «ὁ σώζων ἑαυτὸν σωθήτω!» διαδεχθεῖσαν τὸ «ζήτω ὁ αὐτοκράτωρ!» Ἀλλ' ἐνῷ ἤκουεν ὀπίσω της τὴν φυγὴν τῶν ἰδίων, αὐτὴ ἐξηκολούθει προχωροῦσα πρὸς τὸ μέρος ὅθεν ἐκεραυνοβολεῖτο, καὶ ἀνὰ πᾶν βῆμα θνήσκουσα. Οὐδεὶς μεταξὺ τῶν ἀνδρείων ἐκείνων ἀπεδειλίασεν, οὐδεὶς ἐφάνη διστάζων. Ἕκαστος τῶν ἀνδρῶν ἐκείνου τοῦ σώματος ὑπῆρχεν ἥρως ὡς καὶ ὁ στρατηγός. Οὐδεὶς ἔλειψεν εἰς τὴν αὐτοκτονίαν.

Ὁ Νέϋ, ἐκτὸς ἑαυτοῦ, ὑψηλὸς ὅσον καὶ ὁ θάνατος ὃν ἐδέχετο, προεμάχει ἐν τῇ καταιγίδι ταύτῃ εἰς πᾶσαν ἐπίθεσιν. Ἐκεῖ ἔπεσεν ὑπ' αὐτὸν ὁ πέμπτος ἵππος του. Ἀποστάζων ἱδρῶτος, φλογεροὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀφρισμένος τὸ στόμα, ἐκκομβωμένος τὴν στολὴν, τὴν μίαν τῶν ἐπωμίδων ἔχων ἀποκεκομμένην ἐξ ἡμισείας ὑπὸ τῆς σπάθης ἄγγλου ἱππέως, κοῖλον δὲ τὸ παράσημόν του ἐξ ἑνὸς βλήματος πλήξαντος αὐτὸ, αἱμόφυρτος, κατεσπιλωμένος ὑπὸ βορβόρου, μεγαλοπρεπέστατος, τὴν σπάθην συντετριμμένην ἀνὰ χεῖρας κρατῶν, «Ἔλθετε, ἔλεγε, καὶ ἴδετε «στρατάρχην τῆς Γαλλίας πῶς θνήσκει ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μά»χης!» Ἀλλ' εἰς μάτην· ὁ Νέϋ ἐκεῖ δὲν ἀπέθανε. Ἦτο βλοσυρὸς καὶ ἀγανακτῶν. Πρὸς τὸν στρατηγὸν Ἐρλῶνα ἀποτεινόμενος, «Σὺ δὲν κατορθώνεις νὰ σὲ σκοτώσουν;» τὸν ἠρώτα. Ἐκραύγαζε δὲ μεταξὺ τοῦ πολεμίου πυροβολικοῦ, κατακερματίζοντος τὴν δρᾶκα ἐκείνην τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀπολειπομένων ἀνδρῶν. «Καὶ δι' ἐμὲ τίποτε, δι' ἐμέ! Ἂς ἔμβαιναν αὐταὶ ὅλαι αἱ ἀγγλικαὶ σφαῖραι, εἰς τὰ ἐντόσθιά μου μέσα ἂς ἔμβαιναν!» — Ἔμελλον, δύστηνε, νὰ σὲ δώσωσι τὸν θάνατον σφαῖραι γαλλικαί! (1)

(1) Ὁ Νέϋ, ὡς ἐκ θαύματος ἐπιζήσας, ἐτυφεκίσθη ἐν Παρισίοις, ἔτει 1815· ἐπειδὴ, ἐνῷ εἶχε δεχθῇ ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὴν δυναστείαν τῶν Βουρβόνων, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ναπολέοντος εἰς τὴν νῆσον Ἔλβαν, ἐπανελθόντος τούτου ἐκεῖθεν, πάλιν ἠκολούθησεν αὐτόν. Κατηγορηθεὶς λοιπὸν ὡς προδότης ἐπὶ τῆς δευτέρας παλινορθώσεως τῶν Βουρβόνων, κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Σ. τ. Μεταφρ.

— Ἡ ἀγορά μας σήμερον εἶνε ὡραῖα παρουσιάζουσα πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ θεατοῦ εὐάρεστον θέαμα, τὰ κρέατα κοσμούμενα ὑπὸ χρυσῶν ἀστερίσκων ἐκ χάρτου ἐντὸς ἀραχνοϋφάντου ποικίλλοντος τὸ χρῶμα, ἐδῶ λευκοῦ, ἐκεῖ κοκκίνου, πληθώρα ἐδωδίμων, στῆλαι ἀπὸ μῆλα, σωρεῖαι ὀπωρῶν εὐαρέστως τοποθετημέναι, αἱ φωναὶ τῶν πωλητῶν, τῶν ἀγοραστῶν τὸ πλῆθος, ἀναμὶξ γέροντες, ἄνδρες, παιδία, γυναῖκες, ἡ εὐθυμία πανταχοῦ διαδεδομένη καθιστῶσιν ἀληθῶς τὴν ἀγοράν μας σήμερον τόπον εὐχαριστήσεως, μικρογραφίαν, ἐντελεστάτην, τῶν μεγάλων ἀγορῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τὰς λιμενικὰς τοῦ κράτους ἀρχὰς προσκαλεῖ αὐτοὺς νὰ δημοσιεύσωσι διὰ τῶν οἰκείων δημοτικῶν ἀρχῶν, πρὸς γνῶσιν τῶν ἀπογεγραμμένων τῆς θαλάσσης ἐργατῶν, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατὰ θάλασσαν στράτευσιν, ὅτι ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ λάβωσιν ἐθελουσίαν ὑπὸ ὅρον ἐπὶ ἓξ μῆνας κατάταξιν ἐν τῷ κατὰ θάλασσαν στρατῷ, ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι τὰς περὶ τούτου αἰτήσεις των ἐγκαίρως καὶ ἁρμοδίως συμφώνως τῷ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου π. ε. Β. Διατάγματι.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἡ ἐπὶ τῇ ἀποτελεσματικῇ καταδείξει τοῦ μέρους τῆς ὑποκρύψεως ἑκάστου τῶν λῃστῶν Κ. Σαλτοῦ καὶ Μ. Ἀσημάκη χρηματικὴ ἀμοιβὴ ὡρίσθη εἰς δραχ. 1000, ἡ δ' ἐπὶ τῇ συλλήψει ἢ τῷ φόνῳ εἰς δραχ. 2000.

— Ἕδραι τῶν ἐν Ἠπείρῳ καὶ Θεσσαλίᾳ οἰκονομικῶν ἐφόρων ὡρίσθησαν, ἡ Ἄρτα τῶν ἐπαρχιῶν Ἄρτης καὶ Τσουμέρκων, ἡ Λάρισσα τῶν ἐπαρχιῶν Λαρίσσης καὶ Τυρνάβου, ὁ Βῶλος τῶν ἐπαρχιῶν Βώλου καὶ Ἁλμυροῦ, τὰ Τρίκκαλα τῆς ἐπαρχίας Τρικκάλων, ἡ Καρδίτσα καὶ ἡ Καλαμπάκα τῶν ὁμωνύμων ἐπαρχιῶν, ὁ Δομοκὸς τῶν ἐπαρχιῶν Δομοκοῦ καὶ Φαρσάλων καὶ ἡ Ἀγυιὰ τῆς ἐπαρχίας Ἀγυιᾶς.

— Διωρίσθη πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Κολωνίᾳ ὁ κ. Ι. Βαρουξάκης.

— Ἡ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων ἐν Κερκύρᾳ συστᾶσα ἐπιτροπή, εἰσέπραξε μέχρι τοῦδε 17,000 φράγ. ὧν μέρος διενεμήθη.

— Ἐν Ζαγορᾷ τῆς Θεσσαλίας συνιστᾶται ταχυδρομικὸν γραφεῖον Β' τάξεως.

— Αὔριον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων ὁ ἐν Πειραιεῖ καπνοεμπορομεσίτης Χρῆστος Πυρπασόπουλος δέχεται ἐπισκέψεις.

— Ὁ ὑφηγητὴς Σπ. Λάμπρος ἀνηγορεύθη ἐσχάτως μέλος τῆς ἐν Βαρκελώνι Ἱσπανικῆς Ἀκαδημίας διὰ τὰς μεσαιωνικὰς αὐτοῦ μελέτας.

— Μετετέθη εἰς Ἄμφισσαν ὁ ταμίας Καλαβρύτων κ. Τζακανόπουλος ἀντὶ τοῦ κ. Φ. Μαυρομμάτη ἀπολυθέντος.

— Ἀντὶ τοῦ κ. Π. Τρακάκη διοριζομένου εἰς Προξενικὴν θέσιν, διωρίσθη ὑπαστυνόμος Πειραιῶς ὁ κ. Μπολάνης.

— Γραμματεὺς τῆς εἰσαγγελίας τῶν ἐν Βώλῳ Πρωτοδικῶν διωρίσθη ὁ κ. Κάτσικας.

— Αὔριον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων αἱ «Νέαι Ἰδέαι» δὲν ἐκδίδονται.

— Παρὰ τὴν Βάρναν ἐναυάγησε τὸ ἑλληνικὸν πλοῖον «Ζωοδόχος Πηγή» τοῦ πλοιάρχου Ι. Βλόσκα. Τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἐσώθη.

— Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ὑπάρχουσι πεντήκοντα τεύχη τοῦ ἰδιαιτέρως τυπωθέντος βουλεύματος τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ Θρ. Βελέντζα καὶ τῶν συνιτῶν αὐτοῦ κατηγορίας ἐπὶ τοῦ ἐλλείμματος Θηβῶν.

— Μετὰ πολλῆς θλίψεως ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ ἀρεοπαγίτου κ. **Ἀριστείδη Γάτσου.** Ἐκ τῶν νοημονεστέρων δικαστῶν τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου καταλείπει ἐν αὐτῷ κενὸν ἀληθῶς δυσαναπλήρωτον.

— Νομίζομεν ἀναγκαῖον νὰ πληροφορήσωμεν τὸ κοινὸν, ὅτι ὁ ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ τῶν «Νέων Ἰδεῶν» γεωγραφικὸς πίναξ εἶναι μικρογραφία τοῦ μεγάλου πίνακος τοῦ κ. Χρυσοχόου, ὀφειλόμενος τῇ εὐμενεῖ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐργασίᾳ.

— Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν ἐν τῷ χειμερινῷ θεάτρῳ γαλλικῶν παραστάσεων διὰ τοῦ «Οἱ Σωματοφύλακες ἐν τῷ Μοναστηρίῳ». Τὸ θέατρον καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ καὶ ἐν τοῖς θεωρείοις ἦν πλῆρες. Ἀπέχοντες νὰ φέρωμεν κρίσεις περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἠθοποιῶν, ὡς προώρους·δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ τὴν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διατρανωθεῖσαν ἔξοχον ἱκανότητα κατά τε τὴν μουσικὴν καὶ τὴν σκηνικὴν τέχνην τοῦ βαρυτόνου κ. Tronty ὅστις καὶ μόνος δύναται νὰ ὑποβαστάσῃ τὸ ἐπαχθὲς βάρος θιάσου πολὺ μετριωτέρου. Ἡ διακόσμησις τοῦ θεάτρου μὲ τὰ μικρὰ μέσα ἅτινα ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐγένετο ἐπιτυχής. Παρατηροῦμεν μόνον ὅτι τὰ ῥεύματα τοῦ ἀέρος δὲν ἔλλειψαν εἰς τὰς πλατείας καὶ καλὸν νὰ ληφθῇ κάποια φροντίς.

— Παρεκλήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι εἰς δημοσιογράφους δοθέντα εἰσιτήρια θεάτρου εἶναι προσωπικὰ καὶ ὅτι οὐδεὶς ἕτερος δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἀντ' αὐτῶν. Καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνου εἰς τὸ μέλλον.

— Ὁ κ. Λεσσὲψ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν τὰ σχέδια τοῦ στρατηγοῦ Τοὺρρ περὶ τῆς γραμμῆς τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου, ἡ δὲ Ἀκαδημία παρεδέχθη τὴν γραμμὴν ἀκολουθοῦσαν τὸ σχέδιον τοῦ Νέρωνος.

— Ἐν τῷ χωρίῳ Βυσώκα τῶν Καλαβρύτων, γυνή τις ἐγέννησε τρία τέκνα, ἅτινα μετ' ὀλίγον ἐξέπνευσαν.

— Ἀναγιγνώσκομεν ἐν τῇ «Ὁμονοίᾳ» Ἀλεξανδρείας. Ἐφημερίς τις τῶν Ἀθηνῶν ἔγραψεν ὅτι ὁ ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας ἀποθανὼν πρό τινος Ἀντώνιος Πρώϊος, διὰ διαθήκης του ἐκληροδότησεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν του εἰς τὸ ἑλλην. Νοσοκομεῖον Ἀλεξανδρείας. Ἡ εἴδησις αὕτη εἶναι ὅλως ἐσφαλμένη, κατὰ τὰς πληροφορίας μας, διότι, ἂν καὶ ἦτο ἀρκούντως φιλόπατρις, τὴν μικρὰν περιουσίαν του ἅπασαν ἀφῆκεν εἰς τοὺς συγγενεῖς του.

— Κατὰ τὴν «Ὁμόνοιαν» τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν 14/26 Δεκεμβρίου περὶ τὴν 10 ὥραν π. μ. ἐκηρύχθη ἡ ἔναρξις τῆς Αἰγυπτιακῆς Βουλῆς.

Τὴν τελετὴν ἀνήγγειλαν κανονιοβολισμοὶ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. Ἡ Α. Υ. ὁ Κεδίβης ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ φέρων τὴν μεγάλην Ταινίαν τοῦ Ὀσμανιὲ μετέβη εἰς τὸ βουλευτήριον, (ἐγκατασταθὲν, ὡς γνωστὸν, ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ ὑπουργείου τῶν δημοσίων Ἔργων), συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Σερὶφ πασσᾶ, τοῦ Ταλαὰτ πασσᾶ καὶ Καϊρῆ πασσᾶ, καὶ αὐτοπροσώπως ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς βουλευτικῆς περιόδου διὰ τοῦ ἑπομένου λόγου.

«Κύριοι Βουλευταί,

Ἦλθον ἵνα ἐκφράσω ἡμῖν τὴν εὐαρέσκειάν μου ὅτι συνήλθετε ὅπως ἀντιπροσωπεύσητε τὰ συμφέροντα τῆς χώρας.

Ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεώς μου ἠθέλησα μετ' εὐσταθείας καὶ εἰλικρινείας, τὴν ἔναρξιν τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων· ἀλλ' αἱ πιέζουσαι ἡμᾶς τότε δυσχέρειαι ἐκώλυσαν με νὰ πραγματοποιήσω τὰς προθέσεις μου. Ἤδη δὲ καὶ ὀφείλομεν νὰ εὐχαριστήσωμεν ἐπὶ τούτῳ τὴν θείαν πρόνοιαν,—τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα ἐλύθησαν καὶ, κατὰ τὸ δυνατὸν, χάρις εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν φίλων δυνάμεων, τὰ βάρη τῆς Αἰγύπτου ἀνεκουφίσθησαν· ἑπομένως οὐδὲν ἀντίκειται πλέον εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς βουλῆς καὶ κηρύσσω τὴν ἔναρξιν τῆς πρώτης αὐτῆς συνόδου ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν.

Πᾶσαι αἱ προσπάθειαί μου καὶ αἱ τῆς κυβερνήσεώς μου, ὡς γνωρίζετε, Κύριοι, τείνουσι πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εὐημερίας τῶν λαῶν μας, καὶ τακτικὴν διαρρύθμισιν τῶν συμφερόντων αὐτῶν, γενικευομένης τῆς δικαστικῆς διαχειρίσεως καὶ ἐξασφαλιζομένων τῶν περιουσιῶν καὶ τῆς ζωῆς ὅλων τῶν κατοίκων τῆς χώρας ἀδιακρίτως.

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ σκοπὸς ὃν προεθέμην.—Φιλῶν τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν πρόοδον, οὐδέποτε ἔπαυσα ἐπιδιώκων αὐτὰς ἐν τῷ φανερῷ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνέλαβον τὰς ἡνίας τῆς κυβερνήσεως. Εἰς ὑμᾶς δὲ Κύριοι ἀπόκειται ἵνα μὲ ὑποστηρίξητε ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ.

Ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἀφοσιωθήσεται εἰς τὸ καλὸν, ἀφιερωθήσεται ὁλοσχερῶς εἰς τὴν μελέτην τῶν γενικῶν συμφερόντων, θέλει ἔχει ὑπ' ὄψει τὰς πηγαζούσας ἐκ τοῦ Νόμου τῆς ἐκκαθαρίσεως ὑποχρεώσεις, ὡς ἐπίσης πάσας τὰς λοιπὰς διεθνεῖς, οὐδέποτε θέλει παρεκκλίνει τῆς ἔμφρονος μετριοπαθείας, ἥτις ἰδιαιτέρως ἐστὶν ἀναγκαία ἐν περιόδῳ ἐκπολιτιστικῆς καὶ προοδευτικῆς μεταμορφώσεως.

Ὀφείλετε νὰ ἦσθε πάντοτε συνετοί, Κύριοι βουλευταί, πάντες δὲ θέλομεν στενῶς συνενωθῆ πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν ὠφελίμων εἰς τὴν Αἴγυπτον μεταρρυθμίσεων χάριτι Θεοῦ καὶ συναρρωγῇ τοῦ προφήτου Αὐτοῦ, σὺν τῇ κραταιᾷ συνδρομῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, τοῦ ὑψηλοῦ ἡμῶν κυριάρχου».

Ὁ λόγος τῆς Α. Υ. ζωηρῶς ἐπευφημήθη, καὶ ὁ Κεδίβης ἀπεχώρησεν ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ ἐπιτελείου του, ἕτεροι δὲ κανονιοβολισμοὶ ἀνήγγειλαν τὴν λῆξιν τῆς τελετῆς.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΕΤΗΣΙΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΤΟΣ Β'. 1882.

ὑπὸ

ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΑΡΣΕΝΗ

Τῇ συνδρομῇ συμπράξει πολλῶν λογίων.

Ἐν τυπογραφικῇ φιλοκαλίᾳ, οἵαν οἱ φιλόβιβλοι σπανίως εἶδον εἰς τὰ ὡραιότερα προϊόντα τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη προόδου τῆς παρ' ἡμῖν τυπογραφικῆς τέχνης, ἦλθεν ἤδη εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὸ ὡραῖον καὶ περιζήτητον ἐτήσιον εἰκονογραφικὸν ἡμερολόγιον τοῦ ἀξιοτίμου κ. Ἰωάννου Α. Ἀρσένη ἡ δημοφιλὴς **Ποικίλη Στοὰ** τοῦ ἔτους 1882.

Παρήγορον καὶ εὐφρόσυνον εἶνε διὰ πάντα λόγιον τὸ θέαμα τῆς τοιαύτης ἐργασίας καὶ προόδου ἐν τῷ πνευματικῷ τῆς κοινωνίας σταδίῳ. Μετὰ συγκινήσεως ἡδυτάτης πᾶς φίλος τῶν Μουσῶν βλέπει ἀναζωπυρούμενον τὸν πρὸ πολλοῦ δυστυχῶς ἀπομαραινόμενον παρ' ἡμῖν εὐγενῆ πρὸς τὰ γράμματα ἔρωτα ἐν μέσῳ ὑλισμοῦ τυρβάζοντος καὶ κρατυνομένου ὑπὸ τοὺς μᾶλλον ἀπαισίους οἰωνούς.

Εἶνε καιρὸς ἔτι νὰ σκεφθῇ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία μετὰ μείζονος καὶ θετικωτέρου ἐνδιαφέροντος περὶ τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς μέλλοντος. Πρέπει ν' ἀναθερμανθῇ ὁ μονονουχὶ ἀποσβεσθεὶς πρὸς τὴν φιλομουσίαν ζῆλος. Lumière! et obstinons-nous-y! Lumière! Lumière! ἀνακράζει ὁ δαιμόνιος κοινωνικὸς φιλόσοφος Hugo.

Πρὸ εἴκοσιν ἔτι ἐτῶν παρετηρεῖτο σχετικὴ πνευματικὴ ἀκμὴ ἐν Ἑλλάδι. Ὑπὸ φιλόμουσον ὁρίζοντα ἔγραφον τότε καὶ ἐπλήρουν ἀκάθεκτον πνευματικὴν ἀνάγκην τοῦ κοινοῦ καὶ ἀνεδεικνύοντο οἱ διαπρεπεῖς τῆς νέας Ἑλλάδος πεζογράφοι καὶ ποιηταί. Τὰ βιβλία καὶ τὰ περιοδικὰ συγγράμματα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐπλήρουν καὶ τῶν πτωχῶν τὰς τραπέζας καὶ τὰς αἰθούσας τῶν πλουσίων, τὰ γράμματα ἐκαλλιεργοῦντο ἐνθέρμως καὶ ἐπροστατεύοντο καὶ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτὴν ἀτμόσφαιραν ἐζωπυροῦντο μεγάλαι ἰδέαι καὶ μεγάλα αἰσθήματα καὶ ἤνθρουτο ἡ νεότης εὐπαίδευτος, ἑλληνοπρεπής, ὑψηλόφρων, εὐγενὴς καὶ φιλόπατρις, καὶ παρέμεινε νεολαία λαμπρὰ καὶ ἱστορικὴ εἰς τὰ ἑλληνικὰ χρονικὰ ἡ νεολαία τοῦ καιροῦ ἐκείνου.

Δυστυχῶς ἔκτοτε βαθμηδὸν ὁ ὑλισμὸς διέφθειρε τὸν ἰδεώδη ἑλλην. ὁρίζοντα καὶ ἐπήνεγκε πνευματικὸν μαρασμὸν, τοῦ ὁποίου τὰ ἐπὶ τῆς κοινωνίας ἀποτελέσματα ὅστις δὲν θέλει μόνον δὲν βλέπει.

Ἐν τούτοις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηρεῖται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ πνευματική τις ἀναζωπύρησις. Αὕτη ὅμως πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ὥστε νὰ ἐπικρατήσῃ τοῦ ὑλισμοῦ.

Ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν κρίνοντες τὴν φιλολογικὴν κίνησιν, χαιρετίζομεν χαρμοσύνως τὸ Β'. ἔτος τῆς **Ποικίλης Στοᾶς**, εὐχόμενοι τὴν διάδοσιν αὐτῆς εἰς ὅλα τὰ στρώματα τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Τὰ ἡμερολόγια ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις δὲν εἶνε πλέον οἱ ἀπλοϊκοὶ καὶ ἀνόητοι ἐκεῖνοι Καζαμίαι, οἱ προφητείας γελοίως ἐπαγγελλόμενοι. Οἱ θεωροῦντες αὐτὰ οὕτως ἐπιπολαίως καὶ ἀδίκως κρίνουσι. Σήμερον τὰ ἡμερολόγια εἶνε φιλολογικὰ κέντρα τῆς προόδου τῶν γραμμάτων, τῆς ἐμβριθείας, τῆς εὐφυΐας καὶ χάριτος, πνευματικὰ μουσεῖα πρὸς ὠφέλειαν καὶ τέρψιν ἀπαραίτητα.

Ὁμολογουμένως ἡ **Ποικίλη Στοὰ** τοῦ κ. Ἰωάν. Ἀρσένη λίαν εὐδοκίμως ἐπέτυχεν εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς, ὡς μαρτυρεῖ ἡ παγκοίνως ἀνεγνωρισμένη πλέον ἀξία της. Πρέπει νὰ κατέβαλε μακροὺς καὶ μεγάλους μόχθους καὶ θυσίας ὁ ἔνθερμος φιλόμουσος καὶ φιλότιμος αὐτῆς ἐκδότης διὰ νὰ καταρτίσῃ τόσον ὡραῖον καὶ πολύτιμον ἡμερολόγιον. Τὰ κοσμοῦντα τὰς σελίδας αὐτῆς 25 ἄρθρα εἶνε ἔργα ἐξαίρετα λογίων, ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἐπὶ εὐφυΐᾳ καὶ πολυμαθείᾳ· ἡ ποίησις, ἀπαρτιζομένη ἐκ 33 ποιημάτων ποικίλων, εἶναι ἐρατεινὴ ἀνθοδέσμη τοῦ νεωτέρου ἡμῶν Παρνασσοῦ· εἰκόνες 12 καλλιτεχνικαὶ κοσμοῦσι τὰς σελίδας της καὶ ἡ λοιπὴ ὕλη 24 Βιογραφίαι καὶ Μουσικαὶ συμπληροῦσι τὸ σύνολον ἐναρμονίως. Εἶνε οἰκογενειακὸν ἐγκόλπιον πολύτιμον καὶ περικαλλὲς καὶ παντὸς λογίου χαριτόβρυτον ἐφόδιον.

Συγχαίρομεν τῷ κ. Ἀρσένῃ ἐπὶ τῷ τοιούτῳ ἔργῳ του, εὐχόμενοι αὐτῷ μέλλον βέλτιστον. Τῇ δὲ ἑλλην. κοινωνίᾳ συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὴν **Ποικίλην Στοὰν**, ὡς πάνυ συντελοῦσαν εἰς τὴν φιλολογικὴν πρόοδον καὶ τὴν πνευματικὴν τοῦ ἔθνους ἀνάπτυξιν.

Εἰδοποιῶ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι τὴν προμήθειαν ἐλαίου στέατος κτλ. ἣν ἐπὶ δημοπρασίας ἀνέλαβον διὰ τὸν Β. Ναύσταθμον καὶ τὰ πολεμ. πλοῖα ἀνέθεσα πρὸς τὸν Κύριον Ἰωάννην Γ. Μπέρτον καὶ οὗτος θὰ χορηγήσῃ ἅπαντα τὰ εἴδη ταῦτα κατὰ τὸ ἔτος 1882,

Πειραιεὺς 19 Δεκεμβρίου 1881

Ὁ Ἀναδ. Χορηγητὴς

Γεώργιος Ἐξωμερίτης.

Εἰδοποιῶ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἀνέλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Γεωργίου Ἐξωμερίτου τὴν προμήθειαν ἐλαίου, στέατος κτλ. διὰ τὰς Μηχανὰς τοῦ Β. Ναυστάθμου καὶ τῶν πολεμ. πλοίων διατηρῶν πρὸς τοῦτο ἀποθήκην ἀπέναντι τῆς οἰκίας Βούχερερ παρὰ τῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων ἐξ ἧς παραδοθήσονται καθ' ὅλον τὸ ἐπιὸν ἔτος 1882.

Πειραιεὺς 19 Δεκεμβρίου 1881

Ὁ ἀναλαβὼν

Ἰωάννης Γ. Μπέρτος.